

УДК 342.95:351.741.078

DOI <https://doi.org/10.32782/pdu.2023.4.11>

Р. С. Козьяков

начальник

Головного управління Національної поліції в Кіровоградській області

ЩОДО ВИЗНАЧЕННЯ ЗАВДАНЬ ТА ФУНКЦІЙ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО МЕХАНІЗМУ КОНТРОЛЬНО-НАГЛЯДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В НАЦІОНАЛЬНІЙ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

У статті визначено завдання та функції адміністративно-правового механізму контролю-наглядової діяльності Національної поліції. Встановлено, що завдання контролю-наглядової діяльності Національної поліції можуть бути представлені у вигляді двокомпонентної моделі, яка окреслює напрями публічно-сервісної та правоохоронної діяльності поліції. Доведено, що реалізація контрольних завдань публічно-сервісного спрямування має особливості процедурного характеру, зумовлені правовою природою публічно-сервісних послуг. Підкреслено, що функції контрольної діяльності Національної поліції слугують тими управлінськими векторами, які дозволяють визначити конкретні шляхи, спрямовані на досягнення мети діяльності поліції. Визначено два основні підходи до систематизації функцій контрольної діяльності Національної поліції, а саме: а) за об'єктом правового регулювання (сферою суспільних відносин); б) за напрямком правоохоронної діяльності Національної поліції. З'ясовано, що контрольна функція також присутня у різних сферах суспільних відносин, які слугують об'єктами управлінського впливу Національної поліції, а саме: забезпечення безпеки дорожнього руху; дотримання правил дозвільної системи; здійснення охорони об'єктів права державної власності; проведення масових заходів; запобігання дитячій бездоглядності, правопорушенням серед дітей і т.д. Виокремлено принципи реалізації контрольної діяльності в органах та підрозділах Національної поліції, до числа яких віднесено: повноважність, законність, всебічність, своєчасність, системність. Розкрито зміст принципу системності, який полягає в реалізації контрольної діяльності на основі суворої відповідності заздалегідь затвердженому плану та визначеній послідовності процесуальних дій.

Ключові слова: Національна поліція, адміністративно-правовий механізм, контроль-наглядова діяльність, завдання, функції, правоохоронна діяльність, публічно-сервісні послуги, правове регулювання.

Постановка проблеми. Характеристика адміністративно-правового механізму контрольної діяльності в Національній поліції неможлива без аналізу його структурних елементів, центральне місце серед яких посідають завдання та функції, які окреслюють межі цілепокладання поліції в процесі реалізації її співробітниками контрольних повноважень.

Варто підкреслити, що контрольна діяльність слугує важливим структурним елементом публічного управління, та характеризує стан забезпечення закон-

ності та дисципліни в діяльності органів виконавчої влади. Саме тому, враховуючи те, що завдання та функції контрольної діяльності мають похідний характер від завдань та функцій публічного управління, вважаємо за доцільне розпочати науковий пошук, окреслений в цьому підрозділі, з аналізу родових понять, а саме: завдань та функцій публічного управління.

Отже, процес досягнення мети публічного управління передбачає послідовне виконання низки завдань. Як зазначалося вище, завдання більшою мірою

характеризують соціальне покликання, призначення того або іншого суб'єкта, вони ближче стоять до мети його утворення, одночасно є визначальними для функцій, тобто функції, які, безумовно, також свідчать про призначення суб'єкта, деталізують і конкретизують завдання, передбачають напрямки діяльності суб'єкта, в яких ці завдання виконуються [1, с. 169–170]. Таким чином, функції діяльності органу виконавчої влади уточнюють його завдання та розкривають мету публічно-управлінської діяльності.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Окремі аспекти контрольно-наглядової діяльності органів Національної поліції висвітлені в дослідженнях В.Б. Авер'янова, Ю.З. Білої-Тюріної, Є.І. Білокур, Ю.П. Битяка, І.Л. Бородіна, В.М. Гарашука, Д.С. Денисюка, Д.С. Дроніка, О.В. Дяченка, Л. Ковалю, А.Є. Крищенко, В.В. Майорова, І.Б. Мачуської, Н.Р. Нижник, С.Л. Пижова, І.О. Сквірського, М.В. Фільштейна, В.А. Шатіла, В.Д. Щербаня. Проте, окремі питання контрольно-наглядової діяльності Національної поліції, пов'язані з визначенням її завдань та функцій розкриті в роботах вищевказаних авторів лише побіжно, а тому потребують додаткового осмислення.

Формування цілей статті (постановка завдання). Мета дослідження полягає в розробленні теоретичних положень щодо визначення завдань та функцій адміністративно-правового механізму контрольно-наглядової діяльності в Національній поліції України.

Виклад основного матеріалу. Характеризуючи завдання адміністративно-правового регулювання публічно-сервісної діяльності В. Д. Щербань зазначає, що основною метою їх формування є: 1) забезпечення високої якості надання публічних послуг; 2) досягнення результативності у публічно-сервісних відносинах; 3) структуризація та систематизація публічно-сервісних відносин; 4) інформаційне забезпечення публічно-сервісної діяльності; 5) забезпечення дотримання прав та свобод суб'єктів, які звертаються за отриманням публічної послуги, та третіх осіб [2, с. 79].

У зв'язку з цим, слушною виглядає позиція Л.В. Ковалю про те, що природним посередником між завданнями й очікуваним результатом (метою) управління виступає управлінська функція як практична діяльність на шляху реалізації цих завдань [3, с. 22].

На переконання І.Л. Бородіна, функції носять самостійний, об'єктивний та універсальний характер і використовуються в різних сферах публічного управління. Вони є взаємопов'язаними і взаємозалежними та тісно інтегровані в процес публічного управління і становлять єдине ціле з ним. Уся їх сукупність розкриває управлінський процес [4, с. 10].

Переконливим, на нашу думку, є твердження Є.І. Білокур щодо неоднозначності правової конструкції «функції державного управління» в адміністративному праві. «Питання про визначення категорії «функції державного управління», – висновує учена, – є досить дискусійним в адміністративно-правовій науці. По-перше, це пов'язано з відсутністю єдиного підходу до розуміння категорії «державне управління», по-друге, з відсутністю єдиного підходу до розуміння категорії «функції управління» [5, с. 33].

В.Б. Авер'янов зазначає, що під функціями органів виконавчої влади слід розуміти відносно самостійні та якісно однорідні складові діяльності цих органів, які характеризуються цільовою спрямованістю [6, с. 257–258]. Цікавою є позиція В.А. Шатіла, який зазначає, що функція та компетенція будь-якого органу держави перебувають у тісному зв'язку між собою. Функція державного органу вказує головний напрям його діяльності, шлях до загальної мети [7, с. 11]. І.О. Сквірський звертає увагу, що функції та компетенція стосуються різних аспектів правового статусу державного органу: якщо функція передбачає певний напрямок діяльності, орієнтований на відповідний результат, то компетенція означає юридичні можливості реалізації цієї діяльності [1, с. 169–170].

Ю.П. Битяк функцію державного управління визначає як частину управлінської діяльності держави, котру здійснюють на основі закону чи іншого правового акту органи виконавчої влади притаманними їм

методами для виконання завдань державного управління [8, с. 38].

Н.Р. Нижник дає наступне визначення функції державного управління: функція державного управління – це специфічний за предметом, змістом і засобами забезпечення цілісний управляючий вплив держави, в якому можна не лише виділяти й описувати функції державного управління, а й аналізувати розподіл кожної з них «по вертикалі» і «по горизонталі», тобто функціональну структуру державного управління [9, с. 17].

На законодавчому рівні основні завдання Національної поліції закріплено у статті 2 Закону України «Про Національну поліцію», відповідно до якої завданнями поліції є надання поліцейських послуг у сферах:

- 1) забезпечення публічної безпеки і порядку;
- 2) охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави;
- 3) протидії злочинності;
- 4) надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги [10].

У світлі окреслених завдань, які у своїй сукупності безпосередньо пов'язані з наданням поліцейських послуг, виникає запитання щодо правомірності віднесення контрольно-наглядової діяльності до числа поліцейських послуг.

У цьому контексті, В.В. Майоров цілком обґрунтовано зазначає, що «аспект послуг у діяльності поліції залишається розмитим, він важко піддається визначенню. Формулюючи завдання поліції як діяльність із надання поліцейських послуг, розробники Закону України «Про Національну поліцію» залишили поза увагою питання про те, що саме є поліцейською послугою. Відсутній у законодавстві і перелік послуг, які надає поліція у таких сферах, як: 1) забезпечення публічної безпеки і порядку; 2) охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави; 3) протидії злочинності. Не визначеними у законодавстві є послуги з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок

надзвичайних ситуацій потребують допомоги» [11, с. 83–84].

Проблема змістовного наповнення переліку завдань із надання поліцейських послуг також відображена у дисертаційному дослідженні Ю.З. Білої-Тюріної на тему: «Адміністративно-правове регулювання послуг, що надаються Національною поліцією України». Вчена, зокрема, зазначає, що нормативно закріплена категорія «поліцейська послуга» містить низку доктринальних і методологічних суперечностей, пов'язаних з відсутністю належної кореляції з родовим поняттям «публічна послуга», а також штучним звуженням сфери сервісної діяльності Національної поліції [12, с. 13–14].

Слід зазначити, що висновки, сформульовані Ю.З. Білої-Тюріної щодо сутності поліцейських послуг, не дають чіткого та однозначного уявлення про їх відмінні риси. Наприклад, спираючись на широкий підхід, визначений дослідницею, можна зробити висновок, що будь-яка поліцейська діяльність, в тому числі і контрольно-наглядова, має вважатися поліцейською послугою, з огляду на те, що суб'єктом її реалізації є Національна поліція України.

Представляється, що в процесі вирішення зазначеної проблеми необхідно спиратися на наявне в законодавстві визначення адміністративної послуги, яке, на нашу думку, є близьким за значенням та правовою природою, у порівнянні з поліцейськими послугами.

Зокрема, відповідно до статті 1 Закону України «Про адміністративні послуги», адміністративна послуга – це результат здійснення владних повноважень суб'єктом надання адміністративних послуг за заявою фізичної або юридичної особи, спрямований на набуття, зміну чи припинення прав та/або здійснення обов'язків такої особи відповідно до закону [13].

У цьому контексті науковий інтерес представляють ознаки публічно-сервісних послуг в діяльності регіональних сервісних центрів МВС, виокремлені С.Л. Пижовим, до яких належать: індивідуальний характер публічно-сервісної послуги, що проявляється в особистому її отриманні споживачем послуги; заявний характер

надання публічно-сервісної послуги; наявність у суб'єкта звернення особистої зацікавленості в отриманні публічно-сервісної послуги; добровільний характер отримання публічно-сервісної послуги; недискримінаційний характер публічно-сервісної послуги, яка надається будь-якому суб'єкту, наділеному правом звернення; законодавча регламентація розміру плати за надання публічно-сервісної послуги [14, с. 7].

Спираючись на проаналізовані висновки, можемо припустити, що позначення контрольно-наглядової діяльності Національної поліції в якості поліцейської послуги видається обґрунтованим лише частково. Ключовим критерієм, який дозволяє відмежовувати поліцейську послугу від публічно-сервісної виступає ініціативний характер отримання останньої запитувачем послуги.

Зауважимо, що аналогічний порядок отримання поліцейських послуг діє лише в сенсі реалізації профілактичної та дозвільної функції поліції.

У цьому контексті варто звернути увагу на постанову Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про Національну поліцію» від 28 жовтня 2015 року № 877, яка визначає окремі контрольно-наглядові функції поліції публічно-сервісного характеру [15].

Контрольно-наглядові завдання поліції докладно врегульовані на рівні відомчих нормативно-правових актів Національної поліції та Міністерства внутрішніх справ. Зокрема, відповідно до наказу МВС України від 28 липня 2017 року № 650 «Про затвердження Інструкції з організації діяльності дільничних офіцерів поліції та поліцейських офіцерів громад», до числа завдань у сфері здійснення контролю та нагляду відноситься:

1) виконання завдань, спрямованих на дотримання прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави;

2) вжиття заходів для взяття на превентивний (профілактичний) облік осіб, щодо яких здійснюється превентивна (профілактична) діяльність та внесення відповідної інформації до ЄІС МВС;

3) співпраця з групами реагування патрульної поліції щодо застосування

превентивних (профілактичних) заходів стосовно осіб, які схильні до вчинення правопорушень та/або перебувають на превентивних (профілактичних) обліках поліції;

4) інформування чергової частини органу (підрозділу) поліції в разі отримання від населення відомостей про осіб, які мають наміри вчинити кримінальні правопорушення або їх учинили, розшукуваних злочинців, осіб, які зникли безвісти;

5) організація та контроль діяльності помічника ДОП, що полягає в плануванні роботи, наданні відповідних доручень та навчанні методиці й тактиці роботи на поліцейській дільниці, перевірці якості, повноти та об'єктивності складених ним матеріалів [16].

Основними завданнями органів поліції у сфері дозвільної системи є запобігання порушенням порядку виготовлення, придбання, зберігання, обліку, охорони, перевезення та використання вогнепальної зброї, пневматичної зброї калібру понад 4,5 мм та швидкістю польоту кулі понад 100 метрів за секунду і холодної зброї (арбалети, луки з зусиллям натягу тязиву більше ніж 20 кг, мисливські ножі тощо), пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії, та патрони до них, основних частин зброї бойових припасів до зброї і охолощеної зброї, вибухових матеріалів і речовин, попередження випадків їх втрати, крадіжок, використання не за призначенням та з протиправною метою [17].

Завдання поліції щодо здійснення контролю та нагляду у сфері ювенальної превенції передбачають реалізацію наступних напрямків:

– профілактична діяльність, спрямована на запобігання вчиненню дітьми кримінальних і адміністративних правопорушень, виявлення причин і умов, які цьому сприяють, вжиття в межах своєї компетенції заходів для їх усунення;

– ведення профілактичного обліку дітей, схильних до вчинення правопорушень та проведення із ними заходів індивідуальної профілактики;

– участь в установленні місцезнаходження дитини в разі її безвісного зникнення чи отриманні даних для цього в межах кримінального провадження, відкритого за фактом її безвісного зникнення;

– вжиття заходів щодо запобігання та протидії домашньому насильству, вчиненому дітьми та стосовно них, а також жорстокому поводженню з дітьми;

– вжиття заходів щодо запобігання дитячій бездоглядності, у тому числі здійснення поліцейського піклування щодо неповнолітніх осіб;

– провадження діяльності, пов'язаної із захистом права дитини на здобуття загальної середньої освіти;

– взаємодія з іншими підрозділами НПУ, органами державної влади та місцевого самоврядування з питань забезпечення прав та законних інтересів дітей;

– здійснення у межах компетенції досудового розслідування кримінальних проступків у формі дізнання [18].

Однак, на жаль, чинний Закон України «Про Національну поліцію» не визначає функції поліцейської діяльності, що створило передумови для наукової дискусії щодо їх властивостей та змістовного наповнення.

Так, І.В. Фільштейн, аналізуючи положення Закону України «Про Національну поліцію», функції поділяє на чотири групи: перша – це протидія злочинності, її профілактика та попередження; друга – це забезпечення громадського порядку, громадської безпеки; третя – це забезпечення безпеки дорожнього руху; четверта – це забезпечення нормального та безпечного функціонування установ, організацій, підприємств [19, с. 115].

Д.С. Денисюк, досліджуючи функції Національної поліції на підставі аналізу положень нормативно-правових актів, виокремлює такі: соціальна та сервісна функція, превентивна та профілактична функція, кримінально-процесуальна функція, оперативно-розшукова функція, дозвільна функція, охоронна функція, функція матеріально-технічного забезпечення, функція міжнародного співробітництва, функція інформаційного забезпечення, науково-

методична функція, кадрова функція, функція соціально-правового захисту [20, с. 115–117].

Зі свого боку А.Є. Крищенко, досліджуючи функції Національної поліції, розглядає їх з позиції зовнішньої поліцейської діяльності і пропонує основними функціями поліції вважати такі: адміністративну, профілактичну (превентивну), соціальну, оперативно-розшукову, кримінальну процесуальну, контрольну, виконавчу, охоронну [21, с. 126].

Д.С. Дронік визначає функції діяльності патрульної поліції як обумовлені метою основні напрями її діяльності в процесі вирішення завдань, що покладають на зазначені підрозділи. Автором, зокрема, виділено п'ять основних функцій у діяльності патрульної поліції, серед яких: публічно-сервісна функція, превентивна функція, юрисдикційна функція, функція забезпечення безпеки дорожнього руху, дозвільна функція [22, с. 200].

Підкреслити значення та виокремити специфіку реалізації функцій контрольної наглядової діяльності Національної поліції націлені правові принципи.

Узагальнене значення принципу передбачає формування об'єктивного сприйняття суспільного явища чи процесу, усвідомлення основ взаємовідносин людини і суспільства. Така сутність принципу зумовлює науковий підхід, який передбачає сприйняття його як об'єктивного, що існує поза межами волі людини. Принципи є фундаментом, на якому будуються процеси нормотворення та правозастосування. Саме принципи виступають основою правової діяльності суб'єктів публічної влади, особливо в частині реалізації компетенції щодо вирішення управлінсько-правових конфліктів шляхом прийняття індивідуальних актів як результату вирішення індивідуально-конкретної справи.

Принципи розглядають і як правові вимоги. На відміну від конкретних законодавчих приписів, ці вимоги є обов'язковими не тільки для органів, посадових осіб та громадян, які покликані дотримуватися та виконувати закони, а й для органів, які, здійснюючи правотворчу

діяльність, повинні спиратись на загальноприйняті демократичні вимоги або традиції в тій чи іншій сфері [23, с. 124].

На думку І.Л. Бородіна, принципи виступають теоретичним стрижнем, неписаними правилами, дотримання яких наділяє певне явище такою комплексною характеристикою, як ефективність. Органічне поєднання принципів у систему сприяє появі ефекту цілісності, або емерджентності [24, с. 16].

Висновки. Підбиваючи проміжні підсумки, варто зазначити, що завдання контролю-наглядової діяльності Національної поліції відображають властивості та сутнісні характеристики завдань публічного управління, а тому можуть бути представлені у вигляді двокомпонентної моделі, яка окреслює напрями публічно-сервісної та правоохоронної діяльності поліції. При цьому, реалізація контролю-наглядових завдань публічно-сервісного спрямування має особливості процедурного характеру, зумовлені правовою природою публічно-сервісних послуг.

Призначення та характерна особливість функцій контролю-наглядової діяльності Національної поліції полягає у визначенні конкретних напрямків діяльності органів та підрозділів поліції, спрямованих на реалізацію покладених на їх співробітників повноважень. Функції контролю-наглядової діяльності Національної поліції слугують тими управлінськими векторами, які дозволяють визначити конкретні шляхи, спрямовані на досягнення мети діяльності поліції.

Аналіз концептуальних методологічних напрацювань дослідників щодо визначення функцій поліцейської діяльності дозволяє твердити, що на теперішній час науковцями сформовано два основні підходи до їх систематизації, а саме: а) за об'єктом правового регулювання (сферою суспільних відносин); б) за напрямком правоохоронної діяльності Національної поліції. Разом з тим, варто зауважити, що контролю-наглядова діяльність присутня у переважній більшості напрямків службової діяльності поліції. Контроль та нагляд, як засоби забезпечення законності, здійснюються в процесі реалізації превентивної, профілактичної,

кримінально-процесуальної, оперативно-розшукової, охоронної та деяких інших видів діяльності поліції.

З іншого боку, контролю-наглядова функція також присутня у різних сферах суспільних відносин, які слугують об'єктами управлінського впливу Національної поліції, а саме: забезпечення безпеки дорожнього руху; дотримання правил дозвільної системи; здійснення охорони об'єктів права державної власності; проведення масових заходів; запобігання дитячій бездоглядності, правопорушенням серед дітей і т.д.

Саме тому, серед багатьох функцій правоохоронної діяльності Національної поліції, контролю-наглядова функція науковцями практично не виділяється, або ж виділяється в якості підфункції що, на нашу думку, суттєво звужує теоретико-правові підходи до розуміння контролю та нагляду, як самостійної функції публічного управління.

Також, з метою підкреслення значення та виокремлення особливостей реалізації функцій контролю-наглядової діяльності в органах та підрозділах Національної поліції, вважаємо за доцільне виділити принципи її реалізації, до числа яких пропонуємо зарахувати:

- повноважність (зазначений принцип спрямований на уточнення переліку тих органів (підрозділів) Національної поліції, які наділені спеціальними повноваженнями щодо реалізації контролю-наглядової функції);

- законність (в процесі реалізації контролю-наглядової функції принцип законності виявляється у двох формах: по-перше, він означає, що посадова особа органу поліції повинна реалізовувати контролю-наглядову функцію на законних підставах, відповідно до норм чинного законодавства; по-друге, потрібно виходити з правової природи контролю та нагляду, оскільки предметом будь-якої перевірки з боку поліції завжди виступає факт дотримання підконтрольним об'єктом вимог, передбачених правовими актами);

- всебічність (зазначений принцип реалізації контролю-наглядової функції означає, що перевірка відповідності стану підконтрольного об'єкта вимогам

нормативно-правових приписів здійснюється комплексно, всебічно, з метою недопущення порушень законності та дисципліни підконтрольними об'єктами);

– своєчасність (своєчасність реалізації контрольної-наглядової функції нерозривно пов'язана з її ефективністю, адже передчасний або, навпаки, запізний контроль не надасть бажаного результату та не сприятиме виконанню поставлених завдань);

– системність (полягає в тому, що реалізація контрольної-наглядової функції заснована на суворій відповідності заздалегіть затвердженому плану та визначеній послідовності процесуальних дій).

Список використаної літератури:

1. Сквірський І. О. Теорія і практика громадського контролю у публічному управлінні: адміністративно-правове дослідження: монографія. Харків: Діа плюс, 2013. 428 с.
2. Щербань В.Д. Адміністративно-правові засади публічно-сервісної діяльності органів виконавчої влади в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. К., 2017. 210 с.
3. Коваль Л. Адміністративне право України: курс лекцій (Загальна частина). Київ: Основи, 1994. 154 с.
4. Бородин І.Л. Функції публічного управління. Юридичний вісник. 2014. № 3(32). С. 24–29.
5. Білокур Є.І. Функції державного управління: поняття, особливості, правове регулювання : дис... канд. юрид. наук : 12.00.07. Одеса, 2015. 194.
6. Адміністративне право України. Академічний курс: підручник: у 2 т./редкол.: В. Б. Авер'янов (голова) та ін. Київ: Юрид. думка, 2007. Т. 1: Загальна частина. 592 с.
7. Шатіло В. А. Співвідношення функцій державного апарату та механізму державної влади. Вісник Академії адвокатури України. 2013. № 2 (27). С. 5–11.
8. Битяк Ю. П., Гаращук В. М., Дяченко О. В. Адміністративне право України : підручник. Київ : Юрінком Інтер, 2005. 544 с.
9. Нижник Н. Р. Реформування державного управління в Україні: проблеми і перспективи : підручник. Київ : Оріяни, 1998. 192 с.
10. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII. Відомості Верховної Ради. 2015. № 40-41. Ст. 379.
11. Майоров В.В. Проблемні питання адміністративно-правового регулювання завдань Національної поліції України в сучасних умовах. Прикарпатський юридичний вісник. 2019. Випуск 3(28) том 2. С. 81–85.
12. Біла-Тюріна Ю.З. Адміністративно-правове регулювання послуг, що надаються Національною поліцією України : автореф. дис... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Національний університет «Одеська юридична академія». Одеса, 2019. 24 с.
13. Про адміністративні послуги: Закон України від 06.09.2012 № 5203-VI. Відомості Верховної Ради. 2013. № 32. Ст. 409.
14. Піжов С.Л. Адміністративно-правове регулювання діяльності регіональних сервісних центрів МВС України у сфері надання публічно-сервісних послуг : автореф. дис... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Донецький державний університет внутрішніх справ. Кропивницький, 2023. 23 с.
15. Про затвердження Положення про Національну поліцію: постанова Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 року № 877. Офіційний вісник України. 2015. № 89. Ст. 2971.
16. Про затвердження Інструкції з організації діяльності дільничних офіцерів поліції та поліцейських офіцерів громад: наказ МВС України від 28 липня 2017 року № 650. Офіційний вісник України. 2017. № 70. Ст. 2136.
17. Про затвердження Інструкції про порядок виготовлення, придбання, зберігання, обліку, перевезення та використання вогнепальної, пневматичної, холодної і охолощеної зброї, пристроїв вітчизняного виробництва для відстрілу патронів, споряджених гумовими чи аналогічними за своїми властивостями металевими снарядами не смертельної дії, та патронів до них, а також боєприпасів до зброї, основних частин зброї та вибухових матеріалів : наказ МВС України від 21.08.1998 № 622. Офіційний вісник України. 1998. № 42. Ст. 1574.
18. Про затвердження Інструкції з організації роботи підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України : наказ МВС України від 19.12.2017 № 1044. Офіційний вісник України. 2018. № 45. Ст. 1589.
19. Фільштейн М.В. Поліцейські органи Прибалтійських держав-членів Європейського Союзу (Латвія, Литва, Естонія): організація та правове

- забезпечення діяльності в сфері внутрішніх справ: дис. ...канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2016. 228 с.
20. Денисюк Д. С. Функції Національної поліції України: поняття та класифікація. Юридичний науковий електронний журнал. 2016. №4. С. 114–117.
21. Крищенко А. Є. Завдання та функції Національної поліції України як учасника адміністративно-правових відносин у сфері забезпечення публічної безпеки і порядку. Науковий вісник академії внутрішніх справ. 2017. № 2(103) С. 121–128.
22. Дронік Д.С. Адміністративно-правові засади діяльності патрульної поліції в Україні : дис... доктора філософії : 081 – Право. Кропивницький, 2023. 239 с.
23. Мачуська І.Б. Адміністративно-правові засади контрольно-наглядової діяльності у сфері надзорництва в Україні: дис...доктора юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2021. 432 с.
24. Бородін І.Л. Адміністративно-юрисдикційний процес / І.Л. Бородін : монографія. К. : Алерта, 2007. 184 с.

Koziakov R. On determining the tasks and functions of the administrative law mechanism of control and supervision in the National Police of Ukraine

The article defines the tasks and functions of the administrative-legal mechanism of control and supervision of the National Police. It was established that the tasks of the National Police's control and supervision activities can be presented in the form of a two-component model that outlines the directions of public service and law enforcement activities of the police. It is proved that the implementation of control and supervision tasks of public service orientation has procedural features determined by the legal nature of public service services. It is emphasized that the control and supervisory functions of the National Police serve as those management vectors that allow determining specific ways to achieve the goal of police activity. Two main approaches to the systematization of the functions of control and supervision of the National Police are defined, namely: a) by the object of legal regulation (the sphere of public relations); b) by the direction of law enforcement activities of the National Police. It was found that the control and supervision function is also present in various spheres of social relations, which serve as objects of managerial influence of the National Police, namely: ensuring road traffic safety; compliance with the rules of the permit system; implementation of protection of objects of state ownership; conducting mass events; prevention of child neglect, offenses among children, etc. The principles of implementation of control and supervision activities in the bodies and divisions of the National Police are highlighted, which include: authority, legality, comprehensiveness, timeliness, systematicity. The content of the principle of systematicity, which consists in the implementation of control and supervisory activities based on strict compliance with the approved plan and the defined sequence of procedural actions, is revealed.

Key words: National police, administrative and legal mechanism, control and supervision activity, tasks, functions, law enforcement activity, public service, legal regulation.